

Posudek oponenta na diplomovou práci

Historická stezka Plzní

Martina Jedličková

Autorka diplomové práce se pokusila vytvořit jakýsi manuál pro vlastivědnou výuku plzeňských dějin na prvním stupni základních škol. Tematicky je práce velmi dobře zvládnuta, činnost pro žáky je tu propracována do nejmenších detailů. Vše začíná historií Starého Plzeňce, do něhož zakomponovala vedle svatopetrské rotundy také vrcholně středověký hrad Radyně. Budiž. Poněkud nelogický je ale poté návrat do prehistorického období a poté již tradiční chronologické odvíjení plzeňského příběhu – vhodnější by bylo „rozpuštění“ úvodních kapitol v dalším textu, souvislost mezi Plzní a Plzencem je nesporná. Kompilované shrnutí plzeňských dějin je nicméně zpracováno velmi solidně, což platí i o poznámkovém aparátu, za který by se nemuseli stydět ani diplomanti s historií v hlavním sloupu pro učitelství vyšších stupňů škol. Výrazně slabší je to ovšem v případě osobností, kde autorka neodkazuje na (početnou!) literaturu ani u takových osobností, jakými byli František Křížík nebo Mikoláš Aleš. Faktografických chyb není mnoho, ale některé jsou poměrně závažné – tak na s. VII nelze přeci u Slovanů hovořit o kmeni! Na stejné straně lze dokumentovat i autorčiny další občasné nepřesnosti: ...za „historicky nejstarší rod“ bych osobně považoval nějakou starověkou dynastii (=vhodné doplnit o „vládnoucí český“). Gramatické chyby rovněž nejsou úplně řídké, hrubky nevyjímaje (s. 7 - ...žáky, ...aby se zajímaly...), podobná slova platí i pro stylistiku a překlady (s. LVIII – vesni = vesnici). Toto „zlobení“ plně dokumentují s. XXXII a XXXIII, kde jsou prohozeny obě plzeňské synagogy, z nichž ta starší rozhodně není románská (!). Precizní přílohy jinak zaslouží pochvalu a dokazují autorčin zájem o problematiku i její nadšení a zápal pro věc. Otázkou je, zda zde musejí být popisy obecně dobře známých společenských her, které nemají s Plzní nic společného, dají se aplikovat všude a jejich návod je obsahem kdejaké webové stránky nebo dětského plátku. Za největší nedostatek práce ovšem považuji její závěr, který je bohužel zcela povrchní a který nevyovídá naprosto o ničem – jde o věty holé takřka na úrovni žáka ZŠ, a to i co do (prázdného) obsahu sdělení.

Přesto práci hodnotím jako **velmi dobrou** a navrhuji ji k obhajobě.

V Plzni 20. května 2013

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.